

Op deze luchtfoto uit 1960 is in het bouwland een patroon van lichtere banen zichtbaar. Dit zijn restanten van wallen of walletjes. Deze wallen zijn ontstaan doordat de boeren alles van onkruid, stenen, groot onkruid of kleine opschietende boompjes van de akker opzij weglegden. Misschien verhoogden ze de walletjes zelf ook om de veldjes te beschutten tegen windinvloeden.

De aaneenschakeling van omwalde veldjes wijst erop, dat er waarschijnlijk een systeem bestond ook al in de ijzertijd, net zoals we in de Middel Eeuwen ook zagen. Een systeem, Celtic fields geheten in de ijzertijd. Ze worden alleen maar teruggevonden op de zandgronden. Op de Veluwe en in Noord- en Oost Nederland.

Zelfs na 2000 jaar zijn de walletjes ook vanaf de grond nog te herkennen als flauwe welvingen in het terrein.

Het Celtic field bij het Wekeromse zand was bijna 3 km lang en honderden meters breed. Waarschijnlijk is het nog groter geweest, want her en der in de directe omgeving zijn nog resten gevonden van akkertjes met een omwalling. (raatakkers genoemd)

Het Celtic field bij het Wekeromse zand is één van de grootste prehistorische akkercomplexen van ons land.

